

Дарина порука

Пише: Зоран Грбић
понедељак, 22 фебруар 2021 22:44

Тек након одгледаног филма Дара из Јасеновца може да се сагледа колико су глупе и злонамерне поједине рецензије из америчких медија. Џеј Вајсберг у Вариету пише да је филм ”отворена српска националистичка пропаганда”, ”нескривено анти-Хрватски и анти-католички”. Критичар ЛА Тимеса каже да је логор био пакао за Јевреје, али да је режисер покушао да представи да је уништење Срба био главни циљ, као и то да су деца имала свој посебан логор. Режисер је најавио тужбу, због негирања холокауста, а ЛА Тимес је то свакако заслужио. И била би штета ако се од тога одустане. Да се следеће године појави нови филм о Аушвицу, да ли би неко написао да се та тема сувише експлоатише, да је превише таквих филмова, и да је то анти-Немачка пропаганда направљена од Јеврејских националиста?

Глупи смо ми, колективно, што смо чекали седам и по деценија да бисмо свет обавестили о логорима смрти у Хрватској

Не чуди што су несрећни Џеј Вајсберг и Роберт Абеле глупи. Они нису дужни да знају шта се дешавало у Јасеновцу, и имају право да испадну будале. Глупи смо ми, колективно, што смо чекали седам и по деценија да бисмо свет обавестили о логорима смрти у Хрватској. Седамдесетипет година, то су скоро четири људске генерације. Седам и по деценија политичке коректности од које нико није имао користи.

Дарина порука

Пише: Зоран Грбић
понедељак, 22 фебруар 2021 22:44

Дух таквог идиотизма још увек лута Србијом. Уочи заказане телевизијске премијере у двадесет сати, појавили су се позиви на паљење свећа Ђорђу Балашевићу, баш у исто време. Тада је поново направљена нова подела, на оне ретроградне који гледају "националистички" филм, и оне савремене и паметне, који су за будућност. У коментарима на друштвеним мрежама је та подела још експлицитнија, филм се назива пропагандом, ратнохушкашким а уместо тога се позива на опроштај.

Филм свакако није ратнохушкачки, него анти-ратни. Ако се неке чини да он шири мржњу, у праву је. Шири и пропагира мржњу према усташама

Дискутабилно је шта је то пропаганда (све може да буде пропаганда), али филм свакако није ратнохушкачки, него анти-ратни. Ако се неке чини да он шири мржњу, у праву је. Шири и пропагира мржњу према усташама. У тој мржњи би ваљда сви требало да се сложимо, да се зло не понови. Што се тиче опроштаја на који неки позивају на друштвеним мрежама, о томе не би смело да буде ни говора. Прво због тога што нико нема право да прашта у име оних који су страдали. То је нешто што се десило, што мора да се прихвати а онда да се научи да се живи са тим, и да се прави друштво које живи у миру са комшијама, али свесно онога што се десило. Да се не би заборавило и да се не би поновило.

Дарина порука

Пише: Зоран Грбић
понедељак, 22 фебруар 2021 22:44

Праштање усташама ником нормалном не би смело да падне на памет. Шта би се десило да неко изјави да свет треба да опрости нацистима? Прогласили би га лудим, а у Немачкој би га без пуно приче послали у затвор

А друго, нејасно је коме такви ауто-шовинисти желе да опросте? Хрватима или усташама? Не чини се да је неко од Хрвата икад тражио опроштај, а то није ни потребно. Довољно је да коначно схвате и прихвате шта се и њима десило. А праштање усташама ником нормалном не би смело да падне на памет. Шта би се десило да неко изјави да свет треба да опрости нацистима? Прогласили би га лудим, а у Немачкој би га без пуно приче послали у затвор. Не прашта се нацистима, него се они одвајају од Немаца, којима је опроштено. А опроштено им је јер су се они сами први дистанцирали од нациста.

Овај филм није анти-хрватски, него анти-усташки. Надам се да разлика постоји, и желим

Дарина порука

Пише: Зоран Грбић
понедељак, 22 фебруар 2021 22:44

да верујем да је и Хрвати разумеју. Нико филмове о Другом светском рату не назива "анти-немачким", него филмовима који су против нацизма

Овај филм није анти-хрватски, него анти-ушашки. Надам се да разлика постоји, и желим да верујем да је и Хрвати разумеју. Нико филмове о Другом светском рату не назива анти-немачким, него филмовима који су против нацизма. А анти-ушашки филмови су требали и раније да се снимају, и морали би да се снимају и у будућности. Да би неки нови Weissberg и Абеле схватили да се холокауст десио и ван Немачке и Пољске. Да не би неко у Загребу и даље причао да је Јасеновац био логор за Хрвате. Да би се ућуткали они који би данас да претворе Јасеновац у радни логор. А ако неке случајно није јасно, био он/она Хрват или Србин, да овакви филмови и теме нису анти-Хрватски, него анти-фашистички, требало би да се најозбиљније запита какав је човек, и да се добро, али баш добро, погледа у огледалу.

Надам се да је ово први у дугој серији филмова о Јасеновцу, и да ће бити мање ауто-шовинистичких филмова којима су аутори са ових простора склони. А тема има. Када сам писао о нашем првом филму који се бави темом холокауста (" [Кад сване дан](#) ", српски кандидат за Оскара 2012., споменик искривљеним истинама и ауто-шовинизму), предложио сам неколико таквих тема. Мада је и Јасеновац довољан за снимање стотине хиљада филмова. За сваку судбину по један.

Можда није лоше запамтити као науч да је филм је написала девојчица из избегличке колоне Наташа Дракулић, из колоне након Олује која се можда не би ни десила да је до деведесетих било оваквих филмова.